

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6T/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010377
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Tomík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1119010377.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6T/27/2019

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudcom Mgr. Pavlom Tomíkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2021 rozhodol

r o z h o d o l :

obžalovaná

O. O. O. V. F. I. G. P. S. Á. , D.. XX.XX.XXXX/XXX S. C. Z., H. N.
Bratislava, Z. X.. Č.. XXXX/1, dôchodkyňa,

je vinná, že

24.04.2006 v Bratislave na Župnom námestí č. 10 na notárskom úrade M.. V. M. predložila notárke M.. V. M., ktorá bola poverená Okresným súdom Bratislava IV vo veci vedenej pod sp. zn. 38D/252/06 ako súdna komisárka na prejednanie dedičstva po poručiteľke O.F. O., R. P. V. H. O. O. z 27.12.2001 v úmysle, aby bol tento považovaný za pravý závet a to napriek jej vedomosti o tom, že tento závet O. O. nenapísala a tento je nepravdivý, čím poškodila práva ostatných zákonných dedičov,

t e d a

v konaní pred súdom predložila dôkaz, o ktorom vedela, že je sfaľovaný, na účel použiť ho ako pravý,

č í m s p á c h a l a

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

- 2 -

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s použitím ust. § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa jej výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovanej O.. O. O., S. Z. A. S. O., Z. O.. O. G., L.. V. O., F.. N. P., O.. O.F. W., M. M., A. Z. S. A. R. G. (A. O.), V. H., Z. O., O. M., O. O. V. Z. M.. V.N. M., Z. M., S. R. O.. V. C. z Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava z odvetvia ručného písma, prečítaním znaleckých posudkov znalkyne Ing. O. Z. z odboru poľnohospodárstvo odvetvia odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy a Ing. Evy Z. z odboru stavebníctvo odvetvia oceňovanie nehnuteľností, pozemné stavby a oboznámením listinných dôkazov zadokumentovaných v spisovom materiáli, pričom súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná O.. O. O. na hlavnom pojednávaní v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Následne ku skutku vypovedala v podstate zhodne ako v prípravnom konaní, keď okrem iného uviedla, že testament zo dňa 27.12.2001 jej mamička napísala dobrovoľne, pri plnom vedomí a bolo to na jej pranie. Potvrdila, že bola pri tom, ako ho písala, pričom nijakým spôsobom do toho nezasahovala. Keď ho dopísala, dala jej ho prečítať, uložila ho do zakladača a nechal to v tichosti. Jej mama napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu si do poslednej chvíle svojho života zachovala pamäť, rozpoznávala osoby a bol s nimi schopná komunikovať. O záвете vedel len jej brat Alojz, ostatní súrodenci o ňom nevedeli, dozvedeli sa o ňom až v roku 2006 v súvislosti s dedičským konaním u notárky M.. M.. Ďalej sa vo svojej výpovedi vyjadrovala ku skutočnosti ako sa o svoju mamu starala, k jej zdravotnému stavu, ako aj ku svojim súrodencom, najmä k tomu, ako sa títo o ňu nestarali a ani jej v tomto smere nijako nepomáhali a napokon aj k ďalším závetom, ktoré jej mama spísala. Predmetný závet predložila dňa 24.04.2006 notárke M.. V. M. po tom, čo bola predvolaná k dedičskému konaniu. V prípravnom konaní taktiež uviedla, že pri tom, ako jej mama písala predmetný závet, bol prítomný O. G., na hlavnom pojednávaní

- 3 -

v tomto smere zmenila svoju výpoveď, keď sa vyjadrila tak, že pri písaní závetu jej mamou nebol nikto prítomný.

Poškodený S. O., brat obžalovanej, vo svojich svedeckých výpovediach na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, v podstate zhodne okrem iného uviedol, že o predmetnom záвете po jeho zomrelej O. O. O. sa dozvedel až 20.07.2006 na dedičskom konaní u notárky JUDr. V. M., kde videl jeho kópiu, pričom sa mu nezдалo mamino písmo, preto požiadal o prerušenie tohto konania. Následne podal žalobu na civilný súd, ku ktorej sa pridal aj jeho synovec Z. O. a neter R. O.. Jeho matka bývala od roku 1994 u jeho sestry O.. O. O.. Počas návštev mu mama povedala, že sestra i brat ju nabádajú k tomu, aby im po smrti zanechala svoj majetok, čo však odmietla. V roku 2001 mala jeho mama prsty na rukách zdeformované od reumy, nemohla ani písať, trpela stareckou demenciou, pričom na brata Slavomíra si ani nespomínala. Taktiež poukázal na to, že v konaní na Okresnom súde Bratislava IV bol vyhotovený znalecký posudok k zdravotnému stavu jeho matky, z ktorého vyplynulo, že na základe zistených chorôb

jeho matky, táto nebola schopná v tom čase závet napísať. V zmysle závetu malo byť dedičstvo po matke zanechané obžalovanej a V. O..

Na hlavnom pojednávaní taktiež dodal, že keď konečne po 13-tich rokoch pokračovalo dedičské konanie, obžalovaná predložila notárke ďalšie tri testamenty, pričom sa domnieva, že aj tieto napísala obžalovaná. Či mal vedomosť o testamentoch aj niekto z ostatných dedičov, sa vyjadriť nevedel.

Svedok O.. O. G. na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, zhodne vypovedal, že je kňazom, pričom nebohú pani O. O. navštevoval v byte na Saratovskej ulici v Bratislave. K jej zdravotnému stavu uviedol, že nebadal na nej stratu pamäte alebo demenciu, trpela fyzickými zdravotnými problémami z dôvodu amputácie nohy. K predmetnému závetu sa vyjadriť nevedel, poprel, že by bol prítomný pri jeho písaní. Nepamätal sa na to, že by sa s ňou bavil o tom, ako chce naložiť so svojím majetkom v prípade smrti.

Svedok L.. V. O., brat obžalovanej, na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že mama mu hovorila o tom, že pripravuje testament, pričom jej povedal, že nemá žiadne nároky, aby ho v ňom zvýhodnila, inak o ničom inom nevedel, len to, že pripravuje nejaký testament, ale pred smrťou mamy ho nevidel, nečítal ho. O jeho obsahu sa dozvedel až po začatí dedičského konania, keď mu sestra (obžalovaná) povedala, že testament je pripravený a že ho v tomto konaní predloží. Taktiež sa vyjadroval k zdravotnému stavu mamy, mala amputovanú jednu nohu, bola imobilná, psychicky však bola veľmi čulá, veselá, usmievala sa, chcela, aby za ňou chodil častejšie. Nehovorila mu, či o tom, že pripravuje testament, vie aj obžalovaná.

Svedkyňa F.. N. P. sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní k predmetnému závetu vyjadriť nevedela, nerozprávali sa spolu o tom. Potvrdila, že za ňou chodila, pričom dcéra (obžalovaná) sa o ňu príkladne starala, mala čisto. Bola v dobrom duševnom stave.

- 4 -

Svedkyňa O.. O. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s poručiiteľkou Máriou Marekovou sa zoznámila v roku 2000, keď bola hospitalizovaná na geriatrickej klinike v Podunajských Biskupiciach, keďže tam pracovala. S obžalovanou sa poznala zo školy (kolegyňa z fakulty), bola to jej kamarátka, preto sa zaujímala o pani O., aj keď nebola jej pacientkou. Menovaná trpela viacerými chorobami, bola po mozgovej príhode, mala značne obmedzenú pohyblivosť, ale svedkyňa si nespomínala na to, že by mala nejakú psychickú poruchu, že by bola dezorientovaná, dalo sa s ňou normálne komunikovať, rozumela správne, vedela správne odpovedať. Hospitalizácia menovanej trvala asi od mája 2020 niekoľko týždňov. Potom sa s ňou už nestretla, lebo v auguste 2020 s manželom odišli do zahraničia.

Svedok M. M. sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyjadroval k tomu, ako ho obžalovaná, s ktorou sa poznal, požiadala, aby zobrali jej mamu do Bratislavy, keď sa budú autom vracat' z Valaskej Belej, prisľúbil jej to a keď sa vracali, tak sa pre ňu zastavili v Novom Meste nad Váhom a priviezli ju do Bratislavy - Karlovej Vsi. Následne sa vzájomne navštevovali. Potvrdil, že obžalovaná ho požiadala, že jej mamička chce urobiť závet, tento pripravila obžalovaná a následne ho všetci podpísali - on, jeho manžela, ako aj mama obžalovanej. Po predložení závetu obhajcom svedkovi k nahliadnutiu, tento potvrdil, že podpisy na ňom sú jeho, ako aj jeho manželky. Závet napísala obžalovaná, či jej ho mama diktovala, k tomu sa nevedel vyjadriť. (Poznámka samosudcu - svedok sa vyjadroval k závetu zo dňa 03.04.1995).

So súhlasom strán boli na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítané svedecké výpovede poškodených R. G.P. (A. O.), V. H., Z. O., O. M., O. O. V. Z. M., V. M., Z. M. R. prípravného konania.

Poškodená R. G. (A. O.) vo svojej svedeckej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že sa od svojho strýka dozvedela, že obžalovaná mala sfaľovať závet po jej babke, ktorý jej babka nenapísala. Potvrdila, že mala vedomosť o tom, že je dedičom po poručiiteľke O. O.. K zdravotnému stavu babky sa nevedela vyjadriť z dôvodu, že s ňou prichádzala do kontaktu len sporadicky.

Poškodená V. H. v prípravnom konaní využila svoje právo odprieť výpoveď, keďže obžalovaná je jej sestrou.

Poškodený Z. O. v prípravnom konaní ako svedok vypovedal, že je synom neboheho M. O., ktorý bol synom nebohej O. O.. O dedičskom konaní sa dozvedel až následne od strýka S. O., ako aj o existencii predmetného závetu, ktorý mu jeho strýko ukázal, pričom vyjadril podozrenie, že je sfalšovaný. K zdravotnému stavu babky sa vyjadril tak, že zakaždým keď ju videl, bola v horšom a horšom stave a trpela stareckou demenciou. Babka mu nikdy nespomenula, že by chcela odkázať svoj majetok obžalovanej a ani to, že by chcela spísať závet.

Poškodená O. M. ako svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že o dedičstve počula len z rozprávania, závet nevidela, pričom dedičské konanie doposiaľ

- 5 -

nebolo ukončené. Pri návšteve babky, o ktorú sa starala obžalovaná, si všimla, že bola zaopatrená, bola ťažko zdravotne postihnutá, po operácii bedrového kĺbu, s epileptickými záchvatmi po mozgovej príhode, imobilná, ale psychicky orientovaná.

Poškodený O. O. vo svojej svedeckej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že sa nevie vyjadriť k dedičskému konaniu po poručiteľke O. O., ani k jej zdravotnému stavu, mal vedomosť len o tom, že bola ťažko chorá.

Z. M.. V. M., notárka, si už na predmetné dedičské konanie nespomínala, spomenula si len na to, že niektorý z účastníkov dedičského konania jej uviedol, že poručiteľka nebola spôsobilá na právne úkony, závet však nikto nenamietal.

Svedkyňa Z. M. v prípravnom konaní k veci uviedla, že je dlhoročnou priateľkou S. O., s ktorým bola u jeho matky niekoľkokrát na návšteve. O jeho matku sa starala obžalovaná. Počas rozhovorov jeho matka nevedela, kto je Slavo, hoci išlo o jej syna, avšak na niektoré veci reagovala správne. Počas jednej z návštev si všimla, že matka VP. O. mala nenormálne zdeformované prsty na rukách. Po jej smrti sa jej S. O. zdôveril, že videl testament, na ktorom sa mu nezdalo matkine písmo.

Znalkyňa O.. V. C. z Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava z odvetvia ručného písma vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní v zhode so závermi znaleckého posudku potvrdila, že pisateľkou sporného testamentu zo dňa 27.12.2001 bola obžalovaná O.. O. O..

So súhlasom strán boli podľa § 268 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky znalkyne Ing. O. Z. z odboru poľnohospodárstvo odvetvia odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy a L.. I. Z. z odboru stavebníctvo odvetvia oceňovanie nehnuteľností, pozemné stavby, z ktorých vyplýva všeobecná hodnota nehnuteľností (pozemkov a rodinného domu).

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní je treba poukázať najmä na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.05.2017 č. k. 25C/79/2007-756 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 18.09.2018 č. k. 8Co/226/2017-781, právoplatný dňa 13.12.2018, ktorými bolo rozhodnuté o neplatnosti predmetného závetu zo dňa 27.12.2001, pričom z dôvodov týchto rozhodnutí vyplýva, že súdy k tomuto záveru dospeli na základe toho, že mali za preukázané, že predmetný závet nebol napísaný vlastnou rukou poručiteľky a ani ňou nebol podpísaný, čestné prehlásenie svedkyne Z. M. z 08.04.2010 ohľadne zdravotného stavu poručiteľky, znalecký posudok znalkyne Mgr. Márie Zl. z odboru písma znalectvo odvetvia ručné písmo (identifikácia pisateľa), ako aj jej odborné vyjadrenie, ktoré boli vypracované v civilnom konaní na Okresnom súde Bratislava IV, v ktorých nepotvrdila O.. O. O. ako pisateľku sporného závetu a sporného podpisu na ňom, znalecký posudok znalca O.. Š. B. z odboru zdravotníctvo odvetvia psychiatrie, ktorý bol taktiež vypracovaný vo vyššie uvedenom civilnom konaní, z ktorého záverov vyplýva, že poručiteľka trpela duševnou poruchou, ktorá mohla mať za následok, že nevedela posúdiť následky svojho konania, fotokópiu závetu zo dňa 27.12.2001, zápisnicu spísanú notárkou M.. V. M. v dedičskej veci po poručiteľke Márii

- 6 -

O. spísanú dňa 20.07.2006, potvrdenie o lustrácii poručiťka v Notárskom centrálnom registri závetov (bez záznamu), potvrdenie o registrácii v Notárskom centrálnom registri závetov zo dňa 27.04.2006, kedy notárka predmetný závet zaregistrovala + originál predmetného závetu, fotokópie ďalších závetov predložených obžalovanou a to zo dňa 03.04.1995, 30.06.2000 a 21.07.2000 a napokon uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.06.2021 č. k. 38D/252/2006-334, právoplatné toho istého dňa, ktorým bola napokon schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k záveru, že bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaná Mgr. O. O. dňa 24.04.2006 preložila závet z 27.12.2001 notárke JUDr. Alžbete M. v dedičskom konaní v úmysle, aby tento bol považovaný za pravý, hoci mala vedomosť, že tento nebol napísaný poručiťkou, ale jeho pisateľkou bola ona sama, čím poškodila práva ostatných zákonných dedičov.

K tomuto záveru súd dospel predovšetkým na základe znaleckého posudku znalkyne Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava Mgr. Anny C.j z odvetvia ručného písma, ako aj jej výpovede na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplýva, že predmetný závet bol napísaný obžalovanou, teda nie poručiťkou.

Okrem toho tento záver súdu sa opiera aj o výpovede jednotlivých poškodených, ktorých svedecké výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní prečítané, resp. poškodeného S. O., ktorý bol ako svedok vypočutý aj na hlavnom pojednávaní, pričom všetci okrem poškodenej V. H., ktorá využila svoje právo odoprieť výpoveď, popreli, že by mali vedomosť o tom, že by poručiťka vôbec nejaký závet zanechala, hoci ju niektorí častejšie, niektorí sporadicky, navštevovali, nikdy sa im o záвете nezmenila a dozvedeli sa o ňom až v priebehu dedičského konania, keď tento závet notárke - súdnej komisárke obžalovaná predložila, resp. od poškodeného S. O.. Iba svedok L.. V. O. sa vyjadroval, že mu poručiťka hovorila, že pripravuje nejaký závet, ale ani on ho nikdy nevidel a dozvedel sa o ňom až v priebehu dedičského konania, pričom súd považuje za veľmi nepravdepodobné, že by mu o tom poručiťka (jeho mama) pri návštevách nepovedala, hoci z obsahu predmetného závetu vyplýva, že mal tiež dedič z tohto závetu.

Dôležitým faktom je aj skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.05.2017 č. k. 25C/79/2007-756 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 18.09.2018 č. k. 8Co/226/2017-781, právoplatným dňa 13.12.2018, bolo rozhodnuté o absolútnej neplatnosti predmetného závetu zo dňa 27.12.2001 a to z dôvodu, že prvostupňový i odvolací súd mali na základe vykonaného dokazovania v civilnom konaní za preukázané, že predmetný závet nebol napísaný vlastnou rukou poručiťky a ani ňou nebol podpísaný.

Obhajobu obžalovanej, ktorá od počiatku tvrdila, že závet napísala jej mama, súd vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pričom toto jej tvrdenia mal za vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi.

- 7 -

K obhajobe obžalovaného je potrebné uviesť, že neboli vykonané žiadne dôkazy, ktoré by ju potvrdzovali, dokonca ani svedok O.. O. G.Á., ktorého v prípravnom konaní označila za osobu, ktorá bola pri písaní závetu poručiťkou prítomná, jej túto skutočnosť nepotvrdil a to ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní.

Ostatní svedkovia, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí na návrh obhajoby, títo sa vyjadrovali len k zdravotnému stavu poručiťky, o predmetnom záвете nemali žiadnu vedomosť.

Napokon súd dáva do pozornosti aj svedeckú výpoveď M. M. (tiež na návrh obhajoby), ktorý sa síce vyjadroval k závetu poručiťky z 03.04.1995, pri spísaní ktorého bol prítomný spolu s manželkou a aj ho obaja podpísali, avšak uviedol, že už vtedy tento závet písala obžalovaná, čiže viac ako 6 rokov pred závetom, ktorý je predmetom tohto konania, čo bol pred mozgovou príhodou poručiťky, pred jej hospitalizáciou na geriatrickej v Podunajských Biskupiciach, nepochybne v tom čase jej zdravotný stav musel byť výrazne lepší a napriek tomu sama závet nepísala, aj preto súd nemohol uveriť tvrdeniu obžalovanej, že s takým časovým odstupom a s výrazne zhoršeným zdravotným stavom by poručiťka bola schopná sama napísať závet zo dňa 27.12.2001.

Obžalovaná O.. O. O. ako trestne zodpovedný subjekt tým, že v konaní pred súdom (notár vystupoval ako súdny komisár) predložila dôkaz, o ktorom vedela, že je sfaľovaný, na účel použiť ho ako pravý, naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a to po stránke objektívnej i subjektívnej.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd kvalifikoval konanie obžalovanej ako zavinenie v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zák., nakoľko chcela svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Napokon aj pokiaľ ide o motív konania obžalovanej, tejto je zrozumiteľný, keďže sa starala o svoju mamu ako jediná (iba brat L.. V. O. prišiel mamu aspoň navštíviť častejšie), ostatní dedičia jej s mamou nijako nepomáhali, navštívili ju len sporadicky, alebo ju vôbec neprišli pozrieť, prečo by mali dedič po nej všetci, keď sa na starostlivosti o ňu vôbec nepodieľali.

Obžalovaná O.. O. O. doposiaľ súdne trestaná nebola, taktiež ani postihnutá pre priestupok.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ust. § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie (priamy úmysel), pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Súd u obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. (doposiaľ viedla riadny život) a prirážajúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. neboli zistené žiadne.

- 8 -

Nakoľko u obžalovanej prevažoval pomer poľahčujúcich okolností (1:0), súd s poukazom na ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. pri ukladaní trestu znížil hornú hranicu trestnej sadzby o tretinu, čiže trest obžalovanej ukladal v rozmedzí od 1 roka do 4 rokov a 4 mesiacov.

S poukazom na tieto skutočnosti s prihliadnutím na skutočnosť, že od spáchania skutku uplynula doba viac ako 15 rokov, súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, pričom jeho výkon jej podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky.

Súd má za to, že takto uložený trest je dostatočný a splní si svoj účel tak, ako to má na mysli ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., teda zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom súčasne trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Počas skúšobnej doby súd bude skúmať správanie obžalovanej a v prípade, ak sa nedopustí žiadneho protispoločenského konania, súd po jej uplynutí vysloví, že sa osvedčila a bude sa na ňu hľadieť, ako by nebola odsúdená. V prípade porušenia podmienok podmienene odsúdenia obžalovanou súd môže nariadiť výkon nepodmieneného trestu a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.